49e jaar. — Nr 109-110-111.

Zaterdag, 20 September 1902.

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld o aankondigingen moeten *franco* gedaan worden bij den uitgever, **Groote Markt, te Tongeren.**

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Drie maal per week **6** franks per jaar
Twee » » **5** »
Een » » **4** »

Een blad afzonderlijk **10** centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **15** cent^mes per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad : **1** fr. den drukregel.

TONGEREN, DEN 20 SEPTEMBER 1902

VAN ALLES WAT.

Terwijl de roode en blauwe logebladen in koor den lof van het echte, beteemig verdienstelijk onderwijs (het officieel onderwijs) uitbazuinen en al de onderwijsgestichten waar de godsdienst onderwezen wordt als geestversompende krochten uitscelden, is het Staatsblad te doorloopen, dat deze week de uitslagen afkondigde van den wedstrijd van middelbaar onderwijs.

Er waren dit jaar als mededingers 30 atheneums en wereldlijke gestichten, tegen 8 kolleges, bestuurd door geestelijken.

In de zes vakken waarvan de uitslagen thans bekend zijn, behalen de 8 kolleges 18 prijzen en 45 accessiten, terwijl de 30 officieele gestichten 17 prijzen en 34 accessiten bekomen.

Dit maakt gemiddeld ongeveer 8 onderscheidingen per kollege en min dan 2 onderscheidingen per officieel onderwijsgesticht.

O die dompers ? !

* *

HERINNERING. — De wet op de Pensioenen stelt onder andere vast :

« De personen die op 1 Januari 1901, van « 55 tot 58 jaar oud geworden waren, moe- « ten in de Algemeene Lijfrentkas eene som, « 18 frank, storten, willen zij op den onder- « derdom van 65 jaar het pensioen van 65 « fr. genieten. »

Wie verwaarloost *persoonlijk* die som te storten, verliest zijn recht op pensioen.

Het ware **wenschelijk** dat elk gemeentebestuur maatregelen name om bovenstaand artikel vruchtbaar te maken.

Vele, zeer vele menschen hebben daar geene kennis van. Eens 65 jaar, zullen zij verwonderd staan geen pensioen te genieten, en de fout zal aan hen ligger., door onaetendheid der wet.

* *

De hoofdopsteller der « Flandre libérale » voorzegt in de *Messager* de toekomst der liberale partij :

« Eerlang is er geene hoop voor de liberale partij, schrijft de profeet, de meerderheid van het parlement te herwinnen. Neen, dergelijke hoop is eene hersenschim. Doch, dank aan eene onverpooste en standvastige propaganda, zullen wij het landsbewind terugwinnen.

» Moest deze verwachting ons bedriegen, wat zou er dan gebeuren ?

» De rechtervleugel der liberale partij zal zich bij de katholieken aansluiten. De linkervleugel zal zich afgezonderd houden of overgaan tot het socialism ! »

In hoever de profeet der *Flandre libérale* de waarheid zegt, gaan wij thans niet in bespreking treden. Wij bestadigen alleen de gevolgtrekking : de machteloosheid van het liberalismus !

Geschrikte visschen.

In de «Levende Natuur», vertelde M. Loeber Jz. het volgende over het schrikken van visschen.

Ik las eenmaal in dit tijdschrift, dat voorzichtig aan den haak gevangen visschen kunnen blijven leven. Dit is mij nog nooit mogen gelukken ; ik heb het zoover gebracht, dat twee schoone ruisvoors een paar dagen in 't aquarium bleven en, ondanks versch stroomend water, stierven. Een visscher, die ik er over sprak, oordeelde, dat de visschen niet stierven van de kaakkwetsing, maar van den schrik.

Na, dat de visschen zich verschrikken, heb ik dezen zomer ondervonden. Ik had in mijn aquarium een schoon klein baarsje, waarmee ik langzamerhand op goeden voet kwam. Stond ik voor de ruiten, altijd volgde het schrandere dier mijne bewegingen, wachtend op een paar wormpjes, en als ik hengelde, zwom het me zoo lang mogelijk na. Wij kenden elkaar heel goed, en 't was het lieflste van al mijne dieren.

Nu moest er iets hersteld worden aan het aquarium en alles verhuisde naar een groote zinken bak die in den hof werd neergezet. Die verandering schaadde geen der visschen, en de verhouding met het baarsje bleef dezelfde. Toen, op een middag, vatte mijn dochterken bij 't spelen in de kuip ; ze was er natuurlijk dadelijk uit, en er werd niet meer aan dat voorval gedacht. Een paar uren later, zag ik als naar gewoonte in de kuip en miste het anders zoo gauw verschijnend baarsje. Een oogenblik later zag ik het worst door het water zwemmen en even daarna, bleef bewegeloos op den bodem liggen.

Dit schrikken en het daarop volgend toeval herhaalden zich daarna elken dag bij de geringste beweging boven de kuip.

Als laatste redmiddel, heb ik toen mijn arm diertje in de zuivere badkuip geplaats en dezen den geheelen dag flink laten doorstroomen met koud water. Achtereenvolgens werden de aanvallen van schrik minder en na een badkuur van omtrent veertien dagen, kon het weer gezond in het aquarium rondzwemmen. Alleen is zijne eetlust verminderd, en tot nu toe is het hem volkomen onverschillig of er iemand door de ruiten ziet ; hij bemoeit zich met niemand meer en blijft droomerig in een hoek liggen.

BLOEDHONDEN.

Er zijn in de Vereenigde Staten een groot getal bloedhonden, die gebruikt worden voor het opsporen van misdadigers.

De beste zijn die van Dr Fulton. Zij zijn vermaard door 't geheele land ten Westen van de Missisippi en zij worden voortdurend aangevraagd door de politie van verschillende Staten.

Een bloedhond volgt zijn spoor met onfeilbare zekerheid. Maar hij valt niet, gelijk men veelal denkt, — een denkbeeld, waaraan de wreede naam wellicht schuld heeft, — op den gezochte aan als hij hem vindt, of hij moet bepaald daarop afgericht zijn. Hij toont zien alleen maar verblijd, als hij gevonden heeft wat hij zoekt. De speurhonden van Fulton lukken, gelijk reeds gezegd werd, bijna altijd in hun werk. Van de laatste 23 gevallen, waarin zij werden gebruikt, gelukte het hun in 18 gevallen de gezochte misdadigers op het spoor te komen en hunne gevangenneming te bewerken.

Men laat de honden echter niet los, om op eigen hand te zoeken. Zij zouden wellicht hunne begeleiders te ver vooruit geraken en door de gevolgden kunnen worden gedood. Hunne begeleiders houden hen aan kettingen en volgen hen op den voet. Bij eene jacht van twee of drie dagen, over een moeilijk terrein, is het niet gemakkelijk de vurige dieren bij te houden.

Een bloedhond vergeet maar zelden eene opzettelijke beleediging of plagerij.

Rosenbery, van den heer Winchell, een der vermaardste bloedhonden van de Vereenigde Staten, was zoo aanhankelijk als een kind. Eens was een oppasser, die hem een jaar lang bezorgde en met wien hij steeds op den vriendschappelijksten voet had geleefd, bezig met het schilderen van een hek. Toen Rosenbery nieuwsgierig den neus door de staven stak, gaf de man hem met den borstel eenen lik voor den neus.

Het was maar goed voor den oppasser, dat Rosenbery niet bij hem kon komen. Hoe dier was woest van kwaadheid en vergaf die beleediging niet. Als hij de stem van den oppasser maar hoorde, gingen zijne haren overeind staan en begonnen zijne oogen te fonkelen van boosheid. De man trachtte op allerlei manieren den hond te verzoenen, maar het was alles tevergeefs. Rosenbery bleef hem tot aan zijn dood haten met een Indiaansche haat.

SPREUKEN.

Indien u iemand eene zilveren schotel vol gouden appels ten geschenke gaf, dit immers zou uuitermate aangenaam zijn. Welaan, Salomon zegt : « wijze spreuken ten behoeflijken tijde toegepast, zijn als gouden appels op eene zilveren schotel. » Mocht gij een oprecht genoegen nemen bij het lezen der eene reeks te volgen spreuken.

1° Die waarlijk wijs is, ontvangt met vlijt de waarschuwingen die hem gegeven worden ; de dwaze integendeel houdt zich gestoord over het geen hem tot zijne onderrichting gezegd wordt.

2° Hij die de onderwijzingen aanneemt is op den weg des levens, maar hij die ze versmaadt is in dwaling.

3° Eene berisping doet meer voordeel aan eenen verstandigen mensch, dan honderd slagen aan den dwazen.

Al die op een ander letten
Hooren haast hun eigen smetten.
Gemeenlijk een verwaande gek
Straft in een ander zijn gebrek.
Geen koren zonder kaf,
Geen brouwsel zonder draf.

Welgemanierde kinderen zijn het schoonste sieraad eener familie.

De rook en eene kwaadaardige vrouw zijn twee groote plagen in een huis.

Als 't slecht gaat in een huis, zijn de fouten zeer dikwijls wederzijds.

* *

Als God straft, dan is het voor het goed der menschen, opdat zij aan Hem en aan hunne bestemming zouden denken.

* *

Het is erger eene zieke ziel dan een ziek lichaam (Socrates).

* *

Voor den wijzen man, is de rijkdom een dienaar, voor de dwazen is hij een meester, een dwingeland (Seneca).

* *

De gierigaard bezit zijne schatten niet, zij bezitten hem.

Voor de Rookers.

Goede vrienden, die behagelijk met uw dampend pijpje in den mond gezeten zijt en genoegelijk de grillige opstijging naoogt van den blauwen golvenden rook, leent mij eens voor eene stonde het oor en luistert naar eenen goeden raad, die U belangloos en gratis gegeven wordt.

Rooken is ongezond, wordt er veelal beweerd. Ik zal hier niet ondersteeken in hoeverre dit waar mag heeten, maar enkel wil ik wijzen op eenige gevaarlijke punten, die aan het rooken van tabak zijn gehecht of er uit voort vloeien.

Vooreerst moet ik u zeggen dat er onder Ulieden eene zeer gevaarlijke gewoonte heerscht, die bestaat in het uitkuischen of ledigen uwer pijp. Meestal gebruikt gij daartoe uw takmes en krapt den pijpenkop ermede maar duchtig uit.

Maar hoort wat met een werkman te Parijs komt te gebeuren, wat een goede les voor de tabakrookers mag genoemd worden.

Deze man, die de gewoonte had zijne pijp met zijn zakmes uit te krabben, bracht zich met betzelf te eene kleine snede toe in den vinger. Spoedig begon dit lichaamsdeel te zwellen, daarna de hand en nap moest de man ter verpleging in het gasthuis Necker opgenomen worden, waar de arm bij hoogdringendheid werd afgezet.

Immers, hier was erge bloedvergiftiging bestatigd, door de *nicotine* veroorzaakt, welke aan het zakmes was blijven kleven en door de wonde van den vinger opgenomen werd.

Dit voorval moet velen leeren oppassen en zich wel wachten tot het reinigen huuner pijp hun mes te gebruiken, te meer daar zij nog hetzelfde kort nadien zullen bezigen tot het schillen of stuk snijden van eenen appel, eene peer, meenende het lemmer volledig te hebben afgevaagd, dat nogtans verzilfige deeltjes blijft behouden en groote ongelukken kan veroorzaken.

Dus, vrienden rookers, opgepast !

MEDICUS.

De verwoesting
VAN HET ALCOHOLISMUS te PARIJS.

Verschrikt is men over het aantal zinneloozen welke bijna dagelijks door de politiecommissarissen naar het bezonder hospitaal der prefectuur worden gebracht, vanwaar zij na eenige dagen waarneming in de krankzinnigen gestichten gaan.

Op tien van die personen zijn er 8 jeneverneuzen. En hun ziektetoestand is zoo erg dat men hun in eens het vuurwater niet kan onttrekken zonder hen te dooden.

Een heel zonderling geval heeft zich gisteren voorgedaan in het bureel van M. Blot, politie-commissaris der Sorbonne. In minder dan 2 uren, werd de wachtzaal herschapen in een zottenkamer en niet minder dan 10 agenten waren er noodig om zes geesteskranken die den eenen na den anderen bij gebracht waren in bedwang te houden.

De eene danste rond eenen stoel draaiende. Hij meende dat hij veroordeeld was zoo 2000 jaar te draaien. De andere verdedigde zich tegen eenen draak die hij in de schaduw van het bureel dacht te zien en die voor hem den borsteligen kop was van eenen strafbaren rondleurder ; de andere, met dierlijk voorkomen, strakken blik, fluisterden onverstaanbare woorden en maakten op den vloer geheimzinnige teekens die zij waarschijnlijk alleen verstonden. En al deze ongelukkigen van den eerste tot den laatste waren alcoholziek in den hoogsten graad. Van de duizende straatambachten levende, verkozen zij boven een smakelijk maal, het groene of roode vergift dat een oogenblik de nerven kittelt en den geest verstompt. Eerst en vooral drinken en dan sterven !

Zes rijtuigen brachten ze waar anderen hen voorgegaan zijn, waar nog duizenden zullen volgen door dezelfde ziekte aangedaan.

Jaarlijks neemt de lijst der statistieken toe in schrikwekkende verhoudingen.

Algemeene wedstrijd.

De *Moniteur* kondigt de uitslagen af van den algemeenen wedstrijd tusschen de leerlingen der onderwijsgestichten voor het middelbaar onderwijs van eersten graad.

Wij bemerken er de volgende onderscheidingen behaald door leerlingen van onderwijsgestichten onzer provincie :

Wedstrijd in nieuwere talen onder de leerlingen uit de rhetorica, de tweede en derde der oudere humaniora (latijnsche afdeeling), *de vierde der oudere humaniora* (vereenigde afdeelingen), *uit de rhetorica, de tweede en de derde der nieuwere humaniora* (vereenigde afdeelingen), *uit de rhetorica, de tweede en de derde der nieuwere humaniora* (vereenigde afdeelingen) *de derde der nieuwere humaniora* (nijverheids- en handelsafdeeling) *en de vierde der nieuwere humaniora.*

Rhetorica der oudere humaniora.
(Vereenigde afdeelingen.)

Eerste taal — Vlaamsch opstel.

2de accessit : Blavier Emiel en Van Orlée Jules, leerlingen uit het aangenomen college van St-Truiden.

2de eervolle vermelding : Ulrix Renaat, leerling uit het Koninklijk atheneum van Tongeren.

Dewit Joseph, leerling uit het Koninklijk atheneum van Hasselt, bekomt 55 p. ; Klok Peter, leerling uit het aangenomen college van St-Truiden, bekomt 54 punten.

Tweede taal — Fransch opstel.

Blavier Emiel en Van Oorlée Julius, leerlingen, uit het aangenomen college van St-Truiden, bekomen 58 punten ; Voncken Julius, leerling uit het Koninklijk atheneum van Tongeren, bekomt 55 p.

Derde der oudere humaniora.
(Vereenigde afdeelingen)

Eerste taal — Nederlandsch opstel.

1ste accessit : Embroukx Hendrik, leerling uit het aangenomen college van St Truiden ;

2de accessit : Demartez Julius, leerling uit hetzelfde college.

3de accessit : Debroey Sylvaan, leerling uit hetzelfde college.

Clerinx Edgard en Meertens Clement, leerlingen uit hetzelfde college, bekomen 64 en 60 p.

Meesen Lucianu en Albert Paul, leerlingen, uit het Koninklijk atheneum van Tongeren, bekomen 58 en 50 p.

Tweede taal — Fransch opstel.

2de accesit : Courtoy Fernand, leerling uit het aangenomen college van St-Truiden.

2de eervolle melding : Debroey Sylvaan en Embroukx Hendrik, leerlingen uit hetzelfde college. Meesen Lucianu, leerling uit het Koninklijk atheneum van Tongeren, bekomt 62 p. ; Champagne Adhemar, leerling uit het aangenomen college van St-Truiden, bekomt 60 p. ; Albert Paul, leerling uit het Koninkl. atheneum van Tongeren, bekomt 52 p. ; Clerinx Edgard, leerling uit het aangenomen college van St-Truiden, bekomt 55 punten.

Vierde der oudere humaniora.
Vereenigde afdeelingen.

Eerste taal — Nederduitsch opstel.

2de eervolle vermelding : Lux Antoon, leerling uit het aangenomen college van St-Truiden.

Cox Alfons, leerling uit het aangenomen college van St-Truiden en Quintens Jozef, leerling uit het gemeente college van Beeringen, bekomen 60 punten ; Vandecom Leo, leerling uit het aangenomen college van St-Truiden, bekomt 59 p. Van Soest Hendrik, leerling uit het Koninklijk atheneum van Hasselt, bekomt 55 p. ; Jans Frans leerling uit het gemeente college van te Beeringen, bekomt 50 p.

Tweede taal — Fransch opstel.

2de accessit : Dock Nicolaas, leerling uit het gemeente college te Beringen.

Quintens Jozef, leerling uit hetzelfde college, bekomt 60 p. ; Damseaux Robrecht, leerling uit het Koninkl. atheneum van Hasselt, bekomt 50 p.

Rhetorica der nieuwere humaniora.
(Vereenigde afdeelingen.)

Vierde taal — Engelsch opstel.

Rorsvorst Emiel, leerling uit het Koninkl. atheneum van Hasselt, b komt 55 p.

Tweede der nieuwere humaniora.
Vereenigde afdeelingen.

Eerste taal — Fransch opstel.

Accessit : — Balis Julius, leerling uit het Koninkl. atheneum van Hasselt ;

1ste eerv. vermelding : Cremers Lodewijk, leerling uit hetzelfde onderwijsgesticht,

2de eerv. vermelding : Brauns Justin, leerling uit hetzelfde onderwijsgesticht ;

3de eerv. vermelding : Fias Adolphe, leerling uit hetzelfde onderwijsgesticht ;

Derde taal — Duitsch opstel.

3e eervolle vermelding : Fias Adolphe, leerling uit het Koninkl. atheneum van Hasselt.

Balis Julius en Cremers Lodewijk, leerlingen uit hetzelfde onderwijsgesticht bekomen 60 en 58 punten.

Derde der nieuwere humaniora.

Eerste taal — Vlaamsch opstel.

Debrr Renaat en Van Berckenrode Edgard, leerlingen uit het Koninkl. atheneum van Tongeren, bekomen 55 p. Delcourt Arthur, leerling uit hetzelfde onderwijsgesticht, bekomt 50 p.

Vierde der nieuwere humaniora.

Eerste taal — Nederlandsch opstel.

Luts Prosper, leerling uit het Koninkl atheneum van Hasselt, bekomt 64 p. ; Louwet Jozef, leerling uit het Koninkl. atheneum van Tongeren, bekomt 62 p.

Wedstrijd in de nieuwere talen onder de leerlingen uit rhetorica der oudere humaniora (vereenigde afdeelingen) en de rhetorica der nieuwere humaniora (vereenigde afdeelingen.)

Rhetorica der oudere humaniora.
Vereenigde afdeelingen.

Eerste taal — Fransch opstel.

Schmidt Raoul, leerling uit het Koninkl. atheneum, bekomt 58 p. ; Van Soest Ernst, leerling uit het Koninkl. atheneum van Hasselt, bekomt 52 p. Vrijdaghs Paul en Graula Paul, leerlingen uit het aangenomen college van St-Truiden bekomen 51 en 50 punten.

Tweede taal — Fransch opstel.

3e accessit ; Graula Alfred, leerling uit het aangenomen college van St-Truiden.

Vrijdaghs Paul, leerling uit het zelfde college, bekomt 60 p. Moris René, leerling uit het Koninklijk atheneum van Hasselt, bekomt 59 p. Dalthie Willem, leerling uit het aangenomen college van St-Truiden, bekomt 58 p. ; Van Soest Ernest, leerling aan het koninklijk atheneum van Hasselt, bekomt 50 punten.

Derde taal — Duitsch opstel.

1e accessit : Schmidt Raoul, leerling aan het koninklijk atheneum van Tongeren.

Rhetorica der nieuwere humaniora.
Vereenigde afdeelingen.

Eerste taal — Nederlandsch opstel.

1e eerv. melding : Roravorst Emile, leerling uit het koninklijk atheneum van Hasselt.

Van der Aa Emiel, leerling uit het koninklijk atheneum van Tongeren, bekomt 50 p.

* *

Vergelijkende tabel der onderscheidingen bekomen in den algemeenen wedstrijd door de verscheidene atheneu van het land :

Rang		Eerepryzen	Prijzen	Accessitten	Eerv. melding	Eerv. meld.	Totaal
1	Anvers.	7	14	27	30	84	162
2	Liège.	4	14	22	25	42	117
3	Bruxelles.	1	10	16	19	52	98
4	Gand.	1	6	16	19	47	89
5	Charleroi.	1	5	7	8	54	75
6	Louvain.	1	2	9	14	43	69
7	Tournai.	1	5	7	15	40	68
8	Bruges.	2	4	12	15	33	66
9	Huy.	1	7	10	9	34	61
10	Ostende.	1	1	8	14	38	60
11	Arlon.	1	2	11	14	28	56
12	Chimay.	2	10	11	7	25	55
12	Ixelles.	1	6	11	11	26	55
13	Namur.	—	10	4	6	34	54
14	Verviers.	1	3	6	10	28	48
15	Malines.	3	1	2	14	26	46
16	Mons.	3	4	9	4	24	44
17	Alb.	—	2	6	3	20	31
18	Hasselt.	—	—	4	6	19	29
19	Tongres.	—	—	2	2	16	20

PROVINCIALE TENTOONSTELLING EN PRIJSKAMP VOOR TREKHONDEN EN INGESPANNEN HONDEN, ingericht door de provinciale Afdeeling van Limburg van de nationale maatschappij voor de verbetering van den belgischen trekhond.

Wij herinneren onze lezers dat deze prijskamp zal plaats hebben op zondag, 28 dezer maand om 10 ure voormiddag.

De stad Hasselt, aangezien het groot aut van

ACHTTIEN KISTEN GOUD

ZEEROMAN.

33ste VERVOLG.

— Ja ja ! antwoordde William : — Gij moet weten, dat er een door een ander werd doodgeschoten en toen waren er van de tien nog maar negen. Het was zooveel als een duël, moet ge weten.

— Tusschen wie ? vroeg het meisje.

— Caldwell en Masters. En Caldwell blies Masters pardoes het licht uit.

Miss Mansel tuurde over de zee. Zij draaide haar zonnescherm zoo, dat Boldock haar op dit oogenblik niet kon zien. Zij kleurde, en om haren mond was een degevig trekje. Doch vóór William zijn verslag voortzette, was dit trekje verdween en de parasol in zijne vorige positie.

— In den namiddag, hernam William, brachten zij de barkas uit en roeiden naar den wal, allemaal gewapend, want gij moet weten, dat zij elkaar voger geen vier duiten vertrouwden. En vóór zij gingen, zegde die groote kerel, Davenire, tegen mij en Arry : Hoor eens kaapen, wij gaan naar wal, en wij laten aan u de zorg voor het schip over. Maar pas op ! Want als ge probeert ons een koot te stoven, dan nagelen wij u met uwe ooren aan den mast en snijden u den buik open ! Nu, ik voor mij, daar moest ik niets van hebben ; naar Arry's oordeel om, dadelijk nadat zij weggaan, den kabel te laten glippen, had ik dus geen ooren, dat kunt ge wel begrijpen ! Nu, nadat ze een paar uren op het eiland waren geweest, kwamen ze weer aan boord, en toen gingen ze met hun allen naar beneden om te delibereeren, druk. En toen moet ge weten...

— Kerel, wat zijt ge hangdradig ! viel de kommandant hem in de rede. Kunt ge er niet wat wind achter zetten ?

— Dat kan ik ! riep de Deen, die bij William's lijmerigen verhaaltrant al had staan trappelen van ongeduld. Ik kan rap vertellen... Dienzelfden dag gebeurde er niets meer. En ook den volgenden dag deden de heeren niets dan pijpjes rooken en nog altoos nog maar wanhopig uitzien naar die brigantijn, die niet komen wilde, en waar ze zoo deerlijk om verlegen zaten. Maar een groote dommigheid was het van hen, met uw permissie, kommandant, dat zij de barkas niet binnenhaalden, want dat was hunne eenige boot en dus in geval van nood hunne eenige redding.

— Goed, jawel, geen uitweidingen ! riep Boldock. Houd uwe wijsheid maar voor uzelf. Schiet los ! Wij hebben nog meer te doen.

— Tot uwe orders, kommandant... De derde morgend bij stil weer, kwam er uit het zuiden een zeil in het zicht — en toen waren de heeren als gek en razend. Want, bij Sint-Juttemis, het was een brigantijn, zoo waar als ik hier in mijn schoenen sta ! Maar de *Ricat* scheen het toch niet te zijn, want zij koerste westwaarts en verdween. Toen had gij het spektakel en misbaar eens moeten bijwoonen ! Een vloeken, een razen, een opspelen ! En die groote bullebak van Davenire kreeg het danig aan den haak met Trollope, dien scholt, dien smeerpoets...

— Al wel ! viel de kommandant in. Gij, maneken, vertelt wel gauw, maar ge maakt u te driftig en ge verslikt u te veel. Uw maat weer aan de beurt !

Waarop William, zich den mond afvegende, het woord weer nam als volgt :

— Ja, ja, dat had tusschen die twee kerels haast een leelijk breekspel gegeven. Maar de andere kwamen tusschenbeide en zoo liep het nog op een sisser uit. Nu, het duurde dan nog drie dagen, dat we daar zoo voor anker bleven liggen, zonder iets uit te voeren. Maar toen opeens kwamen ze tot een besluit. Zij namen de barkas en brachten eerst eene volle lading provisie en daarna brachten zij het goud naar den wal — achttien kisten, goed geteld.

— Halt ! riep de kommandant. Zij brachten het goud naar den wal, zegt ge. Hebt ge niet gezien waar ?

— Jawel, kommandant ! viel Harry in. Ik wou er het mijne van weten, en daarom nam ik een kijker en ik hield hen in het vizier.

— Dat was verstandig van u, zegde Boldock.

— Ik zag hen landen in eene kleine baai en daar het goud lossen. Het was tusschen twee kleine groene landtongen in, en ik zou de plek nog heel goed kunnen aanwijzen. De kisten waren erg zwaar, zoodat zij er niet ver mee konden loopen. Stuk voor stuk haalden zij ze weg en verdwenen er mee tusschen de boomen. Zet mij op het eiland, dan zal ik u de richting wel nagenoeg aanduiden, ofschoon ik natuurlijk de bergplaats niet ken.

— Waarschijnlijk zegde Matthews, is die bergplaats de eene of andere holte of grot, die niet zoo moeilijk te vinden zal zijn. Het verdient opmerking, dat zij geen gereedschap meenamen om te graven.

— Des avonds, vervolgde de Deen, kwamen zij terug en aten en sliepen aan boord ; en den volgenden morgend gingen zij weer aan wal en bleven tot zonsondergang op het eilandje lanterfanten en uitkijken naar de brigantijn. Het weer bleef zoo stil als ge maar wenschen kunt en voor het schip hadden ze niet te vreezen, want zij wisten dat wij geen zeil konden bijzetten zonder dat zij het zagen, en dan zouden ze ons met hunne barkas in een ommezien bij de kladden hebben gehad en ons van de heele historie niets hebben laten nagaan.

— Een oogenblik ! viel Matthews in. Hoe diep lag de barkas wel, toen al dat goud er ingeladen was ?

— Wel, maar een paar handbreed boven water. Zoo diep dat hun de lust zeker wel vergaan moet zijn om zich met dat vrachtje in volle zee te wagen.

— Dat wist ik wel, zegde Matthews. En dan nog de proviand er bij, die ook geen handvol zou hebben moeten zijn, want het waren er geen heeren naar om in eene open boot honger en dorst te gaan zitten lijden ! Kort en goed, kommandant, ik houd mij vast en stellig overtuigd, dat zij niet zullen probeeren het goud in de barkas weg te voeren. En bij gevolg, als de brigantijn intusschen niet is komen opdagen, nadat dit schip van het eiland weggeslagen werd, bij gevolg moet het oud nog aan wal zijn en liggen waar zij het gebergen hebben. Dat is zeker !

— Wat dachten zij met u beiden te doen, als de brigantijn gekomen was ? vroeg de kommandant.

— Ik denk, als ge het mij vraagt, antwoordde William, dat zij ons bij slot van rekening het licht zouden uitgeblazen hebben en de bark hebben laten zinken.

— Heel waarschijnlijk ! blafte de Deen. Of zij zouden ons rug aan rug gebonden en dan in zee gesmeten hebben, vrij om onze armen uit te slaan en te zwemmen. Ik zie dien schoftiges Trollope over tot zwemmen. Ik zie dien schoftiges Trollope over de verschansing liggen en met zijne kameraads eene weddenschap aangaan, hoe lang wij boven water blijven !

— Hoe werd het schip van het eiland weggeslagen ? vroeg Boldock.

De Deen en William zagen elkander eens aan, en William antwoordde :

— Dat zal ik u vertellen. Het was kort voor zonsondergang, nu vier dagen geleden. De heeren waren een heelen dag aan wal geweest, en zij waren er nog. Het wachten naar de brigantijn begon hen schromelijk te verveelen. Ik zag hen door den kijker op het eiland wandelen, zitten en drinken en lanterfanten, en...

— Kort wat, man, kort wat ! zoo brak de kommandant den lijmerigen woordenvloed af. Ik vraag u hoe het schip van het eiland weggeslagen werd.

— O, heel opeens, en bij het stilste weer van de wereld. Heel opeens, terwijl ik naar het westen zag, kwam er eene geweldige groote golf aangerold, die het schip oplichtte het hals over den kop deed duiken, en den kabel deed afkappen als een dreadje breikatoen. Het eiland was een mijl weg, en het dampte van schuim. De branding stoof wel honderd voet hoog in de lucht. De lucht was zoo dik van het stuifsel dat ik de kerels aan wal niet kon zien, maar hun eerste werk zal geweest zijn, denk ik, de barkas te bergen. Ik vroeg aan Arry, dank ik, de barkas te bergen. Ik vroeg aan Arry, dank ik, de barkas te bergen. Ik vroeg aan Arry, dank